

N:o 61.

Ank. till Riksd. kansli den 19 mars 1909, kl. 6 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter kusken Anders Nilsson från Boxholms säteri i Ekeby socken.

(I. A.)

I en till Riksdagen afåten, till statsutskottet för förberedande behandling remitterad proposition (n:r 74) af den 19 februari 1909 har Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att kronans rätt till danaarf efter kusken Anders Nilsson från Boxholms säteri i Ekeby socken af Östergötlands län må efterskänkas till förmån för Nilssons änka Johanna Elisabeth Nilsson, född Törn.

Till berörda statsrådsprotokoll har departementschefen i ärendet anført följande:

»Kusken Anders Nilsson från Boxholms säteri i Ekeby socken af Östergötlands län afled den 6 november 1904. Instrumentet öfver den efter honom upprättade bouppteckningen utvisar, att han som stärbhusdelägare efterlämnat änkan Johanna Elisabeth Nilsson, född Törn, att tillgångarna i makarnas bo vid mannen Nilssons frånfälle upptagits till 2,321 kronor 10 öre, däraf inestodo å deposition i bankinrättning 1,850 kronor, samt att behållningen i boet antecknats utgöra 2,175 kronor 50 öre.

Nu har i en den 28 augusti 1908 till finansdepartementet inkommen skrift änkan Nilsson, med förmälan att hon vore urståndsatt

att i nämnvärd grad med arbete sörja för sitt uppehälle, i underdånighet anhållit, att den rätt till danaarf efter sökandens man, som kunde tillkomma kronan, måtte efterskänkas till förmån för sökanden.

Vid ansökningen har fogats — förutom fräjdetyg, utvisande att sökanden är född den 17 maj 1855 och åtnjuter medborgerligt förtroende — ett af godsägaren Ivar Burén å Boxholms säteri den 25 augusti 1908 afgifvet intyg, att änkan Nilsson vid sitt giftermål med Anders Nilsson medfört i boet ej blott ett i Jönköpings stads och läns sparbank innestående belopp af 1,250 kronor 1 öre utan äfven större delen af den öfriga i boet befintliga lösa egendomen samt att hon för sitt uppehälle väl behöfde, hvad det gemensamma boet i sin helhet upptoge, hvarigenom hon äfven undsluppe att ligga kommunen eller andra till last.

Öfver ifrågavarande ansökning har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, därvid Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, efter vederbörande kronofogdes hörande, tillstyrkt bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som, på grund af nådig remiss, jämväl yttrat sig i ärendet, har anfört hufvudsakligen följande.

Sedan till ämbetets kännedom kommit, att Anders Nilsson icke efterlämnat kända arfvingar och icke genom testamente förordnat om sin kvarlåtenskap, hade ämbetet anmodat Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län att, under förutsättning att arfvinge efter Nilsson ej inom den i 15 kapitlet 6 § ärfdebalken föreskrifna tid af natt och år efter dödsfallet anmält sig till öfvertagande af arf efter honom, anmana godsägaren Burén, som af vederbörande häradsrätt förordnats till god man för den afidnes okända arfvingar, att till ämbetet redovisa behållna kvarlåtenskapen efter Anders Nilsson såsom danaarf. Från Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande hade den 19 november 1908 till ämbetet inkommit meddelande om, att, med anledning af förenämnda, af änkan Nilsson gjorda ansökning, Burén icke vore villig utlämna danaarfsmedlen. Sedan ämbetet mottagit Eders Kungl. Maj:ts remiss å ansökningen, hade det synts ämbetet, som om frågan om danaarfsmedlens indrivande borde anstå, tills frågan om efterskänkandet af kronans rätt till medlen blifvit afgjord.

Beträffande själfva ansökningen har ämbetet, under erinran att, enligt bouppteckningen efter Anders Nilsson, det ifrågavarande danaarfvet vid tiden för Nilssons död uppgått till ett värde af 1,087 kronor 75 öre, hemställt, att, då det vore med billighet mest förenligt, om

änkan Nilsson finge öfvertaga sin mans kvarlåtenskap, nådig proposition i det af sökanden angifna syftet måtte till Riksdagen aflåtas.»

Utskottet hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förvarande proposition.

Stockholm den 19 mars 1909.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.